

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-l P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
L. Obescu	C. C. P.-Tașcă

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 " " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.
 Pentru anunțuri 1 leu luna. Mica răbănită, 5 bani cuvântul,
 Manuscrisul răbănită se ard.

SUMARUL :

Educație și instrucție: *I. Kalinderu*, Cuvântare la serbarea institutului Otteteleșeanu. (Cu o ilustrație: Institutul Otteteleșeanu).

Folklore: *G. Coșbuc*, Țara popii Ion.

Din trecutul școlii române: *G. Pavelescu*, Școala Națională din Clejani. (Urmare).

Economie rurală: *V. S. Moga*, Lucrările agricole în luna Iunie: Sfaturi de obște; Seceratul Ovăzului; Macul; Inul; Muștarul; Mazărea; Lintea; Cositul mohorului, porumbului și al sorgului; Culesul cânepei; Rapița de toamnă; În grădina de pomi; În grădina de legume; În podgorii; Vitele de muncă; Tunsul mieilor; Albinele.

Din ziare și reviste: Intre doi bețivi.

Cronica: Vizita Moștenitorului Austriei. (Cu 4 ilustrații: *M. S. Regele și Augustii Săi Gaspeți în grădina dela Peleş.*—*Soșirea A. S. la Sinaia.*—*Prințesa de Hohenberg cu coplii.*—*A. S. I. R. Arhiducele Franz Ferdișand.*—*Primul ministru la Craiova.*—*Ciocnirea de pe linia București-Giurgiu.* (Cu 1 ilustrație).—*Congresul institutorilor.* (Cu 1 ilustrație: *Ateneul Român din București.*)—*Societatea pentru combaterea tuberculozei.*—*Alegere de Episcop Român.*—*Holera în Rusia.*—*Situația politică în Germania.*—*Criza din Ungaria.* (Cu portretul d-lui *Veckerle*).

Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 52 dela 5 Iulie.

INSTITUTUL OTTETELEȘANU

Cuvântarea d-lui I. Kalinderu.

În zilele de 24 și 25 Iunie s-au ținut examenele la institutul de fete „Ion Otteteleșanu” dela Măgurele.

Au asistat: d-na General Averescu din partea Ministerului Instrucțiunii Publice și următorii membri ai Academiei Române: d-l Grecescu, ca delegat al Academiei, și d-nii Kalinderu, Tocilescu și Babeș, ca membri ai comisiunii fundațiunii acestui institut.

Examenele clasei a VI-a s-au ținut dimineața, iar ale celorlalte clase după amiazi, cu un rezultat care a mulțumit pe delegații Ministerului și Academiei

Anul acesta au absolvit institutul 14 eleve.

În ziua ultimă, după amiazi a avut loc încheierea anului școlar prin o producțiune a tuturor copilelor.

Au fost recitări din Carmen Sylva, Alecsandri, Speranță, jocuri și coruri naționale, iar la urmă absolventa Cătană a mulțumit în numele colegelor, Academiei Române, domnilor membri cari au asistat la examen și cu deosebire d-lui Ion Kalinderu, care a fondat institutul și nu încetează a se interesa nu numai de progresul lui, ci și al elevelor și absolventelor.

În urmă a luat cuvântul d-l Ion Kalinderu, care a rostit următoarea cuvântare:

Iubite Copile,

Am venit, ca totdeauna cu vie plăcere în mijlocul vostru.

Mă bucur că v'am găsit sănătoase și că ați urmat și anul acesta cu râvnă studiile voastre. Urmați-le și de aci înainte cu toată tragerea de inimă, căci cu cât vă veți sili mai mult, cu cât veți face progrese mai mari și vă veți însuși mai temeinic deprinderile bune, cu atât viața ce vă așteaptă vă va fi mai ușoară. Purtându-vă bine, aduceți apoi mulțumire părinților, cari v'au crescut cu multă trudă și pază, cum și tuturor celor cari vă ocrotesc în acest așezământ datorit răposatului întru fericire Ion Otteteleșanu.

Zicând acestea, primul meu cuget se îndreaptă către M. S. Regele, Înaltul Protector al Institutului, ale cărui auguste fapte, trebuie să fie totdeauna vii în inima și mintea voastră. Mă gândesc apoi la respectatul meu amic d-l D. A. Sturdza, care se află departe de aci pentru căutarea sănătății, sdruncinată prin activitatea fără răgaz ce a desfășurat pentru înălțarea patriei și culturai naționale. D-sa mi-a dat tot sprijinul la îndeplinirea dorinței neuitatului Otteteleșanu, iar

dela începerea școlii s'a interesat neîntrerupt de mersul și progresul ei. Amintindu-vă cu recunoștință de domnia sa, să facem dar, într'un gând și suflet, urări ca A-tot-Puternicul să-i redea sănătatea și să ni-l aducă cât mai curând în țară, viou și muncitor ca mai înainte.

În această zi însemnată, țiiu să vă dau câteva povețe, și în special vouă celor cari, sfârșind cursurile, vă veți înapoia în sânul familiei.

În 6 ani cât ați stat aci, ați primit, scumpe absolvente, o educațiune corespunzătoare. Ori câtă instrucțiune ați fi dobândit însă, să nu credeți că ea vă va fi de ajuns toată viața. Poate să ajungă pentru azi, mâine și chiar pentru poimâine, dar nu pentru totdeauna, căci afară de cunoștințele ce-ați câștigat și care vi s'au predat cu osebită băgare de seamă față de situațiunea și menirea voastră viitoare, mai sunt foarte multe lucruri folositoare, cari trebuiesc știute pentru a vă putea orienta în anumite împrejurări ale vieții.

Azi totul evoluează, se preface și fiecare om caută să țină pas cu progresul și să se perfecționeze în îndeletnicirea sa. Azi, viața e mai mult decât oricând a aceluia care se silește mai mult a sporî cultura și a-și întări puterea fizică și morală.

Nu încetați dar nici de aci încolo a vă instrui, cu tot dinadinsul, căci cu cât veți avea mai multe cunoștințe utile, cu atât vă veți îndeplini mai bine datoriile și veți putea fi folositoare neamului și țării.

Fiecare om e dator să jertfească o parte din muncă pentru binele semenilor și al țării sale. O știți aceasta cu toatele. Ceeace vreau să accentuez însă, e că dela voi se așteaptă mai mult decât dela altele, pentru că voi ați avut, pe de o parte, norocirea să gustați din generozitatea unui bun român, iar pe de alta, pentru că unele, dacă nu cele mai multe dintre voi, veți trăi mai aproape de populația rurală, de sătenii cari au mare nevoie de sfaturi bune și de îndrumări sănătoase.

În casa părinților, cași mai târziu la căminul vostru, căutați dar a da pilda unor vrednice fice ale neamului.

Nu uitați apoi un moment, scumpe absolvente, că însăși viața omului e alcătuită mai mult din datorii, din cari decurg cu timpul drepturile, ca o urmare, le-aș putea zice ca o răsplată a datoriilor bine cunoscute și bine împlinite.

Aducându-vă aminte de datorii, nu pot să nu le rezum în următoarele cinci: credința, cumpătarea, economia, onestitatea și caritatea și voesc să stăruiesc puțin asupra lor.

Credința înalță sufletul, îndeamnă la fapte plăcute lui D-zeu și oamenilor și dă curaj în multe împrejurări grele ale vieții, mai cu seamă în acelea ce nu atârnă de voința omului.

Credința osândește necumpătarea ca pe un vițiu, care în

depărtează pe om de ființa supremă, care-l rușinează și face să cadă adesea chiar mai jos de animale, prin pierderea privilegiului celui mai prețuit, adică a stăpânirii de sine, și a rațiunii.

Dar, virtuțile. căci virtuți sunt datoriile conștiințioase, nu sunt nici odată izolate. Astfel, cumpătarea atrage după sine o altă virtute, folositoare oricărei averi, dar mai ales celor mici. Aceasta este: economia.

Economia nu este altceva decât o potrivire între venit și cheltuială; ea învață pe fiecare a măsura cheltuielile după mijloace, a nu trece peste acestea și cu deosebire a păstra o parte din câștig pentru zile grele.

Economia e o virtute, care interesează deopotrivă pe individ sau familie, cași pe Stat, care grație ei găsește rezervele necesare în vremurile critice.

În legătură cu economia stau apoi onestitatea și caritatea, cea dintâi dând omului valoarea socială, iar cea de a doua înălțându-l în fața creatorului și a semenilor săi.

Efectele mântuitoare ale cinstei se resfrâng asupra întregii societăți, a cărei existență ea o garantează și pe care o caracterizează adânc.

Infrângerea acestui simț nu e numai de natură materială, ci și morală.

Trec peste neonestitatea materială, care e oprită și pedepsită de lege cu pedepse grele, pentru a vă vorbi puțin despre cea morală, care e tot așa de vinovată, adesea chiar mai vinovată. Esop, fabulistul antichității, zicea că cuvântul e tot ce poate fi mai bun pe lume când e întrebuințat pentru a face binele și e tot ce e mai rău când e întrebuințat cu rea voință. Într'adevăr, ce păcat poate fi mai mare decât acela de a cleveți pe altul, de a-l atinge prin vorbe, pe ascuns, în proprietatea lui cea mai scumpă adică în cinstea, care-i da vază între ceilalți oameni, care alcătuește singurul mijloc pentru agonisirea vieții nu numai a lui, ci și a soției, a copiilor și chiar a neamului lui?

Dar, cine nu e cinstit cu fapta, ca și cu vorba, nu-și împlinește nici celelalte datorii și cu atât mai puțin pe aceea a carității.

Mila, iubite copile, ne ridică după cum zisei față de dumnezeire, ne apropie oarecum de aceasta și ne pune în rivalitate cu acela cari nu încetează să reverse binefacerile sale asupra noastră. Ea ne înalță, fiindcă face din noi o a doua Pronie a săracului, atunci când îl ajutăm din toate mijloacele și puterile noastre. Caritatea e și ea de două feluri: materială și spirituală. Materială este când ajutăm pe sărmăni cu bani sau obiecte ce le lipsesc, iar spirituală, când compătimim cu suferințele lor, când îi mângăem, când insuflăm curaj celor obidiți și desnădăjduiți și când îi povățuim din inimă curată și cu toată dorința de a le fi folositori.

Institutul Oteteleşeanu dela Măgurele.
in ziua inaugurării (6 Octomvrie 1894).

Recunosc, scumpe absolvente, că împlinirea datoriilor e împreună cu multe greutăți; dar cu cât vor fi mai numeroase piedicile, cu atât va fi mai mare mulțumirea de a le fi înlăturat. Fericirea însăși nu se dobândește decât prin eforturi, cari cer multă voință.

N'avęți deci decât să voiți, dar să voiți cu tărie, deoarece voința ne-a fost dată tocmai pentru a învinge cu ajutorul ei greutățile vieții.

Fiți apoi totdeauna modeste, căci numai așa vă veți putea bucura de toată simpatia societății în care veți trăi. Numai prin modestie vor răsări roade trainice de pe urma pildelor și poveștelor ce veți da altor fete și femei mai puțin norocoase. În sfârșit, călăuziți-vă totdeauna și din toată inima de frumoasele precepte ce ați învățat aci. Luați de oriunde exemplul bun și fiți stăruitoare în năzuința către mai bine.

Din partea Academiei vi se va da tot sprijinul, iar noi membrii Comisiunii Fundațiunii acestui institut, care am avut sarcina de a îngriji mai de aproape de institut, ne vom bucura ori de câte ori vom auzi bine despre voi.

În purtarea voastră a tuturor vom urmări să vedem și de aci înainte un îndemn pentru a aduce noi îmbunătățiri institutului. Chiar acum delegațiunea Academiei și Comisiunea fondului Otteteleșanu cu concursul d-lui Ministru Haret, caută să introducă câteva modificări, care să permită absolventelor viitoare a funcționa ca maestre mai cu seamă în școlile de menaj și ca ajutoare sau conducătoare a grădiniștilor de copii.

Suntem foarte recunoscători d-lui Haret pentru sollicitudinea ce arată școlii noastre. Mulțumim de asemenea în modul cel mai călduros d-lui Teodoru, Secretarul General al Ministerului Instrucțiunii Publice, care binevoeste a se interesa la această schimbare și a ne da tot concursul său competent și luminat.

Nu înțelegem câtuși de puțin să schimbăm rostul cunoscut al institutului, și anume: «de a da elevelor creșterea casnică și instrucțiunea cuvenită pentru a deveni bune mame de familie fără pretențiuni sau lux».

Acest scop este lămurit arătat în testamentul generosului Ion Otteteleșanu și tocmai pentru atingerea lui ne-am gândit să procurăm absolventelor un mijloc, nu numai pentru a-și agonisi existența cu demnitate până la căsătorie, ci și spre a se pregăti și a se întări pentru gospodăria familiară. E cu puțință ca unele să rămână mai departe ca maestre la școlile de menaj și grădinele de copii, făcându-și din aceasta o carieră, dar nici aceasta nu știrbește scopul institutului; dimpotrivă, absolventele noastre vor putea aduce atunci în căsătorie, pe lângă o pregătire mai îndelungată, și un mic venit.

O asemenea modificare credem că se impune cu atât mai

mult și mai urgent, cu cât avem experiența trecutului și cu cât nu trebuie pierdut din vedere că multe din voi sunteți fete sărmâne. Acî, nu vi s'au schimbat, și nici n'a trebuit să vi se sporească dorințele astfel în cât să vă simțiți străm-torate atunci când vă veți înapoiã în mediul din care ați plecat. Din contrã, ați fost învățate cum să vă mulțumiți cu soarta și cum s'o îmbunătățiți atît înainte cât și după că-sătorie.

Academia a dat ajutoare pentru mărițiș. Va da și pe vi-itor, și chiar în sume mai mari, după sporul veniturilor. În interesul ce poartă institutului, ea nu poate însă să nu se gândească și la înlesnirea vieții voastre pînã la căsătorie; perioadă care e tot atît de hotãrîtoare în realizarea inten-țiunilor mărînimosului rãposat ca și instrucția și creșterea ce vi se dau în școalã.

Înainte de a terminã, vã urez dar, scumpe copile, vouã care rãmãneți încã în Institut, petrecere bunã în vacanță, iar vouã care ați sfârșit, vã doresc un viitor fericit și vã ofer, cu plãcere, cãte o preã modestã rochie ca amintire din partea mea. Țiu asemenea să exprim mulțumiri cãlduroase domnișoarei Sub-directoare Staicovici, care și-a dat toatã si-lința la conducerea Institutului, cum și întregului corp pro-fesoral și pedagogic, pentru zelul cu care au cãutat a-și face datoria.

Nu este, Doamnelor și Domnilor, o misiune mai sfântã, misiune mai nobilã decãt aceea a educatorului.

În ziua cãnd am luat asupra-mi sarcina lãsatã de rãpo-satul Otteteleșanu, mi-am dat bine seama de greutatea ei, de piedicile ce am sã întãmpin, de amãrãciunile ce am sã gust.

Dar pe zi ce trece, mã simțesc mai lipit de aceastã insti-tuție, vegherile mele cresc și se îmulțesc, dar rog cerul și pe colegii mei de Academie ca sã ajute Comisiunii, a face din școala lui Otteteleșanu, modelul unui așezãmãnt, care ne lipsește încã, și se simte de mult trebuință de dãnsul.

Așã sã ne ajute Dumnezeu!

Iar ca ultim cuvãnt, amintindu-vã de Înaltul Protec-tor al Academiei Romãne, sã zicem din adãncul sufletului:

Trãiascã M. S. Regele!

Trãiascã M. S. Regina!

Trãiascã Dinastia!

Trãiascã Academia Romãnã!

— Innegrind pe altul, nu te albești pe tine.

(Zanne, Proverbe).

TARA POPII ION.

Despre țara popii Ion știu să povestească, mai mult ori mai puțin, toate popoarele Europei. În Spania în Franța, în Olanda și prin Germania vestică e un proverb de toate zilele „o trăi ca în țara popii Ion“. Și noi Românii cunoaștem proverbul și știm și câte ceva despre țara acestui popă. Dar, după cum am luat cunoștințele despre fabuloasa țară a lui Ioan dela Unguri ori dela popoarele slave, noi vorbim de țara popii Ivan sau a popii Ianoș (1).

În țara popii Ion plăcintele cresc pe garduri, găinele fripte zboară prin aer, cârnații plouă din cer, prin râuri curge vin și bălțile sunt de lapte dulce cu malurile de mămăligă. Adevăratul raiu al leneșilor. Fantazia popoarelor a îmbogățit țara popii Ion cu toate bunătățile din lume, și sunt de tot hazul descrierile glumețe ale ei. Acum sunt glumețe și știe omul că toate sunt numai născociri goale, dar odată le credea adevărate, ca având ființă. Le credea lumea, și câți oameni nu și-au perdut averile ca să afle țara popii Ion! Ce e America astăzi, unde fug oamenii căutând raiul pământesc, ce e pe lângă ce eră pe atunci țara aceea! În America trăești, cred oamenii, ca în sânul lui Avram, dar muncind, pe câtă-vreme în țara popii Ion toate veneau pe degeaba.

Am pomenit de America, pentru că acest continent l-au găsit oamenii tocmai căutând țara popii Ion. Ca să înțelegeți cum, trebuie să iau povestea acestei țări mai dela început.

În oceanul atlantic, nu tocmai departe (cam vr'o 20 de ceasuri de drum) de coasta Africei, se găsesc șapte insule, numite astăzi *canarice*. Insule foarte frumoase și cu munți înalți cari ți-se par că ies de-adreaptul din fața mării și-și ridică piscurile roșietice în albastrul senin al cerului, cu păduri nesfârșite, prin văgăunile cărora ies ape limpezi, și întregul cuprins al insulelor scaldat într'o tăcută majestate, plină de pace și de singurate în mijlocul nemărginitului ocean. Pe timpul nașterii lui Hristos se știă din svonuri nelimpezi despre aceste insule, cercetate rar de navigatori îndrăzneți cari spuneau minuni despre ele. Faima lor umpluse toate țările de pe lângă marea mediterană și oamenii le priveau ca un raiu pământesc, cuib al fericirii, ținuturi pline de cele mai minunate lucruri. Naturalistul Pliniu le descrie în colori fantastice; vestitul comandant Sertorius visă să se retragă

(1) Peste Carpați popa Ianoș s'a prefăcut în nume propriu: țara lui Pap Ianoș.

la bătrânețe în aceste insule și însuși poetul Horațiu se ducea cu gândul să-și sfârșească zilele acolo. De altă parte însă, se povesteau grozăvii despre primejdiile drumului până acolo. După vechia tradiție, marea se închideă la stâlpii lui Hercule (Gibraltarul și Cadixul de astăzi). Se spunea că drumul pe ocean e împiedicat de uriașe vânturi și de alge cari acoper fața oceanului pe întinderi nesfârșite, așa că nici o corabie nu poate străbate prin ele. Pe lângă acestea s'au adăogat cele ce spunea filosoful Seneca, anume că pe lângă acele insule e cu neputință navigațiunea, fiindcă marea stă de-apururi liniștită ca apa în pahar și nu bate niciodată nici un fel de vânt care să împingă corabia, că acolo e veșnic amestec de lumină slabă de nori cu un întunec jalnic de amurg și că nu se văd stele pe cer, care să conducă drumul; și dacă se văd stele, ele sunt necunoscute, ale altei lumi.

Dar, cu toate acestea, îndrăzneți navigatori căutau să ajungă la minunatele insule. Prin veacul al șaselea după Hristos, se vorbea pretutindeni de sfântul călugăr Brandanus, care rătăcise 7 ani pe marea cea mare a Apusului (oceanul atlantic) și că ar fi găsit paradisul pământesc în mijlocul mării. Ce insulă găsisese? Nu se știe; poate insulele acestea canarice, destul că o mie și mai bine de ani oamenii au căutat insula lui Brandanus, și chiar prin veacul al șasesprezecelea Englezii și Portughezii își băteau mereu capul în ce direcțiune trebuie s'o caute.

Pe la anii 1100 d. C. insulele canarice erau cunoscute de navigatorii Arabi și vestitul geograf Edrisi le descrie. Dar creștinii, după răul obicei al lor de atunci, n'au vrut să creadă ce spune „un păgân” și mai ales n'au vrut să creadă, fiindcă biblia nu vorbește nimic despre asemenea insule și tot ce nu spunea biblia eră minciună. Abia într'al treisprezecelea veac, după ce s'a stins puterea maritimă a Arabilor, au început Italienii a se încumeta să trecă dincolo de Gibraltar, pe ocean și lor le urmară Portughezii și Francezii. În veacul viitor insulele canarice erau bine cunoscute și câteva dintre ele chiar colonizate cu Europeni. La 1346 Papa din Roma, după al său obicei, numise chiar un guvernator civil și un episcop într'acele fericite insule, dar amândoi au fost numai o jucărie a Papei, căci cucerirea insulelor a costat sânge mult și abia peste vr'o trei sute de ani s'a făptuit deplin, căci trăia un popor viteaz și inteligent pe insule, și nu l-ar fi biruit lesne Europeanii, dacă n'ar fi întrebuințat acel ticălos mijloc de care uzau cei de pe atunci, anume să-i atragă prin trădare în curse și ori să-i ucidă cănește cu nemiluita ori să-i aducă în Europa ca robi. Mijloace foarte nevrednice, cum au întrebuințat și Spaniolii în America sudică și Englezii în cea nordică, pentrucă pe atunci eră maximă că cu păgânii e iertat să faci toate mișeliile, și că prin mizeria cumplită a sclăviei faci un enorm bine păgânilor, căci îi botezi cu de-asila și îi scapi astfel de peirea ladului!

Insulele au fost cucerite pe încetul, iar după ce Europeanii s'au așezat statornic în ele, au început să se uite împrejur după alte

cuceriri. De pe vărfurile munților insulelor se vedeă malul vestic al Africei; gândul le eră acum spre acest mal, mai ales că un călugăr spaniol, de acei ce rătăcesc cerșind prin lume, aduse vestea că el a fost pe malul acela, că acolo sunt coline de aur și că ar fi existând un stat fabulos de bogat al unui popă Ion. Azi o veste, mâine alta, și în sfârșit Normanii, cari mai întâiu se statorniciseră în insule, se gătiră cu corăbii să ocupe țara popii Ion. Firește că nu se gândeau s'o ocupe cu războiu, ci tot cu sistemul vechiu: să facă o vânătoare de oameni pe malul african, ca din vânzarea lor să-și scoată cheltuelile. Apoi, să-și facă o cetățue cu șanțuri și din ea să facă expediții în interior și să ucidă tâlhărește și să fure femei și copii câți vor putea. Ei au făcut așa și-au scoborit pe mal la capul Bojador, dar nu le-a mers după socotelile de acasă. Cei din pretinsa țară a popii Ion i-au alungat, și toate planurile au rămas baltă. Dar apucaseră Europeanii să pue mâna pe-o mulțime de femei și pe-o și mai mare mulțime de cămile, pe care le-au aclimatizat cu timpul în insulele canarice. Mulțimea cămилелor prinse — peste 3000 — le-a întărit credința că interiorul țării popii Ion trebuie să fie foarte bogat, căci de ce ar fi crescut atâtea cămile oamenii aceștia, dacă nu spre a căra bogății din interiorul țării?

Și așa a rămas de poveste țara popii Ion, și toată Europa eră plină de faima ei, numele i-a rămas și după ce Portughezii pătrunseră în interiorul țării și văzură că nu există nicăeri nici un stat al popii Ion cu coline de aur. Chiar și după ce Europeanii au cunoscut întreg malul african până la capul Bunei-Speranțe și n'au găsit nicăeri țara cea fabuloasă, totuș odată legenda intrată în popor a stărunit să trăiască și trăește până în ziua de astăzi.

G. Coșbuc.

INȘTIINȚARE.

În cursul lunilor de vacanță, revista noastră va eși, ca în toți anii, în numere duple, în modul următor:

No. 41 (dela 12 Iulie) și 42 (dela 19 Iulie) vor eși împreună la 12 Iulie 1909;

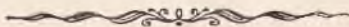
No. 43 (dela 26 Iulie) și 44 (dela 2 August) vor eși împreună la 2 August 1909;

No. 45 (dela 9 August) și 46 (dela 16 August) vor eși împreună la 16 August 1909;

No. 47 (dela 23 August) și 48 (dela 30 August) vor eși împreună la 30 August 1909;

Cu No. 49 (dela 6 Septemvrie) revista va reîncepe să apară săptămânal.

Administrația.

ȘCOLA NAȚIONALĂ DIN CLEJANI

(Urmare) (1).

II.

Maior Mișa Anastasievici.

Cordescu conduceă și jocurile noastre ce moștenisem și jucasem la vatra părintească, unde nu încetă de a ne povățui într'una, mai învățându-ne și altele ce se petreceau aiurea.

Internatul aveă instalațiuni moderne: dormitoare mari și spațioase în partea de răsărit a școlii, alături cu locuința directorului, mobilate cu paturi de fier, așternuturi, în sfârșit având tot confortul, și atât de bine îngrijite că atrăgeă admirația numeroșilor vizitatori. Fiece școlar aveă patul său, cu toate accesoriile trebuincioase. Mai eră sala de mâncare, unde copiii se ospătau dimpreună cu directorul; sala eră înzestrată cu toată îmbelșugarea. Bucătăria, cuptorul de pâine și spălătoria se aflau într'o clădire specială ceva mai la o parte în pădure, în dosul școalei. Uneori mirosul pâinei din cuptor ne deșteptă jindul de mâncare. Carnea dată la bucătărie eră dela vitele proprietarului luată din cea destinată bucătăriei sale. Zarzavaturile și le procură chiar școala din grădina sa, iar celelalte articole din magazia lui Maior Mișa, ce eră încărcată cu toate ale băcăniei. Magazia eră încărcată cu toate ale băcăniei. Magazia eră o clădire spațioasă așezată în mijlocul parcului între școală și palatul proprietarului. Câte-odată când treceă termenul examenului general dela finea anului școlar din cauză că Maior Mișa se găsiă în străinătate, atunci se luau dispozițiuni ca și elevii externi să-și aibă hrana tot dela dânsul, fără să se fi ivit vre-o reclamațiune din partea cuivă. Par'că văd cum școlarii erau chemați la magazie, unde zilnic li se împărțiă hrana.

Cât am fost școlar, o singură dată marele filantrop n'a lipsit dela examenul general.

Clejanii eră un domen mare, cum rar se mai află, situat pe apa Neajlovului într'una din cele mai frumoase pozițiuni. Compus din satele Clejani, Vadul-Lat, Obedeanca și Stere,

(1) Vezi No. 39.

Clejanii formă centrul, unde se află reședința și administrația proprietății. Satul, așezat pe muchia unui deal în lunca Neajlovului, pe partea dreaptă și văzut din depărtare, semănă a fi un orașel împodobit de Maior Mișa cu numeroase clădiri mărețe. Ochiul călătorului mai întâiu eră izbit de palatul proprietății—clădire măreață cu două caturi—în mijlocul unei grădini încântătoare, plantată cu tot soiul de flori, plante și pomi—un fel de raiu pământesc—împrejmuită de jurîmprejur c'un minunat grilaj de fier, ce stă pe un soclu de zid, care alcătuiă jumătatea a doua de jos dela pământ. Grădina eră brăzdată de mici șoselețe ce porniau în toate părțile, afară de intrarea principală, unde o șosea bine îngrijită, ce plecă din bătătura palatului și se sfârșiă tocmai în malurile râului pe o întindere de câțiva kilometri.

Cum ieșai din grădină ținând șoseaua, pe mâna dreaptă se începea un șir de clădiri, ce se isprăviau tocmai la marginea satului despre luncă. Toate erau destinate ca locuințe personalului proprietății sau inchiriate. Intr'una din aste clădiri, ce erau la fel, stătea medicul școalei cu farmacia. Șoseaua eră o frumusețe, având pe amândouă părțile arbori sădiți, cari cu vremea înbinându-se acopereau cu crăcile toată linia șoselei, ce mergea pe toată lunca Neajlovului, tăiată ici coala de multe podele și poduri, ce încălecau pe apele altui râu.

Lunca se prelungiă pe amândouă malurile râului și eră alcătuită de întinse livezi smălțuite de tot soiul de flori și întrerupte din când în când de păduri seculare de anini, unde și făceau cuiburi cocostârcii și berzele. În alte livezi verzi spre răsărit mergând pe albia râului, ești întâmpinat în cale de o pădure deasă și mare, străbătută în patru părți opuse de drumulețe, și la mijloc eră un pavilion cam părăsit. Altă pădure, înconjurată ca o insulă de toate părțile de apele Neajlovului, eră un parc natural, ce eră numit de săteni lupărie. Lângă el își avea proprietarul instalațiuni de creșterea păsărilor domestice trebuincioase curții boierești. La întâiu Maiu în toți anii mergeam acolo noi copiii în cap cu institutorii și Maior Mișa de sărbătoream astă zi de dimineață și până seara, unde toți dela mare până la mic ne ospătam pe iarbă verde în auzul melodios al duioaselor cântece naționale executate de cei mai vestiți lăutari. La urmă de tot se încingea o horă mare, unde se prindeau toți—pro-

prietar, institutori, școlari și toată lumea de față, de jucam danțuri curat românești.

Tot pe acest râu se mai aflau încă două mori înzestrate cu cele mai noi și desăvârșite instalațiuni în meșteșugul morăritului, unde uneori se strângea atâta lume par'că ar ar fi fost bălcu. Nicăieri nu se măcină mai bine ca la morile lui Maior Mișa.

Lipit de grădină eră un parc vast, așezat pe costișea unui deal, ce-l ocoliă mai de toate părțile, lucrat de mână omească, împrejmuț de jurîmprejur cu gard de nuiele, plantat cu arbori mai mult în partea despre sat, împodobit cu flori și cu tot felul de ierburi, străbătut în toate direcțiile de șoseluțe, canalizat, având mai multe havuzuri cu apă adusă chiar din albia râului pe o întindere de mai mulți kilometri.

Înăuntrul parcului la poalele dealului, acoperit cu pădure se înălță măreț localul școalei cu sălile de clasă, de meditație, cu dormitoare, sufrageria, spălătoria și locuințele institutorilor. Dependințele erau mai la o parte în pădure legate de corpul de căpetenie prin șoseluțe împietruite cu multă grijă și iscusință.

Lângă școală eră grădina de legume cultivată de copii sub conducerea institutorilor.

Alături de școală la răsărit se ridică falnic biserica, împodobită de evlaviosul proprietar cu multă aurărie și argintărie, având clopotele urcate și așezate în turla bisericii, unde se află un ceas mare ale cărui bătăi se izbiau cu putere în clopote, de se auziau în depărtări mari. Nu eră Duminică sau sărbătoare ca Maior Mișa dimpreună cu toată familia să nu vie la biserică, unde școlarii îmbrăcați în vestminte de sărbătoare mergeau însoțiți de institutori.

La sfințirea acestui locaș a venit chiar mitropolitul primat al țării, Nifon, care a oficiat înconjurat de mulți preoți. La această târnosire a fost cu adevărat o mare sărbătoare, unde se adunaseră mai toate satele vecine. Am văzut norodul înșirat și grămădit pe amândouă părțile șoselei, ce ducea dela ușa bisericii și până în bătătura palatului, cum se închină mitropolitului ca la un adevărat sfânt. Șoseaua eră o minune cu arbori sădiți pe amândouă părțile. Se luaseră măsuri din vreme de administrația proprietății, ca tot poporul adunat să fie ospătat. Mai târziu lângă biserică zăcea

un mormânt, unde erà îngropată o nepoată a lui Maior Mişa, care la sfârşitul vieţii şi el tot acolo a fost înmormântat.

Acesta aveà o mare dragoste de şcoală. Pe toată lumea ce venia să-l vază, nu pregetà să-i aducă ca să le arăte şcoala, iar pe unii îi poftià chiar într'adins să-i vază şcoala.

Intr'o zi când el venise cu familia sa numeroasă şi la şcoală, unul din ginerii săi i-a zis în nemţeşte că cu şcoala cheltuieşte mult, răspunsul său a fost o zâmbire. Asta ni-o spuneà nouă copiiiilor Cordescu, care ştià bine nemţeşte.

Cât am fost şcolar, am văzut viind să vază şcoala pe Regele nostru, care atunci erà domnitor, punându-mi chiar mie întrebări la geografie; pe Costache A. Rosetti ca ministru al instrucţiunii. Tot acolo am cunoscut întâia oară pe Treboniu August Laurian, care se aflà pe lângă persoana regelui în calitate de profesor de româneşte, căruia mai la urmă am avut norocul să-i fiu elev la Universitatea din Bucureşti, unde erà profesor de limba latină. Mai târziu am auzit c'a mai fost la şcoală în calitate de ministru şi domnul Maiorescu.

Examenele de finele anului şcolar se făceau cu mare solemnitate, fiind prezidate de delegaţii Ministerului Instrucţiunii, la cari azistà chiar Maior Maşa, care nici-odată n'a lipsit dela aceste examene. Uneori când se întâmplà să fie în străinătate, nu pregetà să nu vie. Intr'un an am fost nevoiţi să-l adăstăm până la mijlocul lui Iulie. Atât de mult ţineà să vază el cu ochii ce se făcea în şcoală. La unul din aste examene, am avut prilejul să cunosc pe învâţatul profesor de filosofie dela Universitatea din Bucureşti, Ion Zalomit, multă vreme rector al acestei Universităţi, ale cărui faimoase lecţiuni le-am urmat cu mare folos. Erà delegatul ministerului la examenul general.

(Va urmà).

G. Paveleşcu.

Profesor la Liceul Matei Basarab.

Intre doi beţivi.

- *Eu nu viu nici odată beat acasă noaptea.*
- *?*
- *Da, când mă'mbăt dorm prin grădinile publice.*

M. S. Regele și Augustii Săi oaspeți în Grădina Castelului Peleş.

Principesa de Hohenberg,
soția Arhiducelui.

Principele Carol.

A. S. I. R. Arhiducele
Franz Ferdinand.

M. S. Regele.

Lucrările agricole în luna Iulie.

Sfaturi de obște.

În luna aceasta se urmează ca seceratul grâului și a altor cereale, cu treeratul și îngrijirea semințelor puse la magazie. Îndată după ridicarea grânelor de pe câmp, ar trebui ca toate locurile de miriște să se are cât se va putea mai la suprafață, ca astfel toate semințele de erburi vătămătoare să fie acoperite cu pământ. Aceste semințe, la cea mai mică umezeală, vor încolți și vor crește și când locul este acoperit cu verdeață, se grăpează în lung și de-a curmezișul și astfel, toate buruienile sunt desrădăcinate și uscate de căldura soarelui.

Astfel de lucrări se fac de agricultorii din streinătate și sunt bine făcute; fiindcă numai cu modul acesta își pot scăpa semănăturile de fel de fel de burueni vătămătoare. Toate ogoarele (arăturile) făcute în luna Mai și Iunie, în această lună se ară pentru a doua oară; însă de această dată arătura se face de-a curmezișul locului, ca brazdele să se fărimețeze mai bine. Aceste arături se fac mai la suprafața locului. În Transilvania, după ce au trecut două săptămâni dela această arătură, agricultorii săteni își grăpează locul, ca pământul să se mărunțească și mai bine.

Această lucrare mie însă îmi pare de prisos.

Seceratul ovăzului.

Pe la jumătatea acestei luni sau chiar pe la sfârșit, se începe seceratul ovăzului care ca și treeratul se face cu aceleași instrumente agricole.

Macul.

Dacă s'a copt, se smulge sau se taie cu secera sau cu un toporaș. După secerat, se fac mici snopi cari se așează glugi, se lasă 15 zile în bătaia soarelui și după aceea se treeră sau se bat cu un băț. După treerat, semințele se dau la ciur, de 2 ori, ca să se curețe bine. Se pun la magazie, unde se păstrează până la vânzare.

Inul.

Când s'a semănat numai pentru fuior, se recoltează

până nu s'au copt semințele; iar când s'a semănat și pentru semințe, atunci recolta se face după ce semințele s'au copt. Inul se smulge din pământ cu multă băgare de seamă, ca tulpinele să nu se rupă și semințele să nu se scuture. Smulsul inului se face mai bine când pământul are puțină umezeală. După smuls, se fac mici snopi (mănuși), cari se leagă cu tei, cu paie, sau chiar cu fire de in însă mai mici. După recoltă, inul se usucă la soare și după ce s'a uscat, se bate pe un scaun ca să se scuture semințele și foile. În timpul uscatului, inul nu trebuie lăsat ca să cadă roua pe el afară, nici să nu fi plouat. După ce inul s'a uscat și s'a bătut, după ce s'a scos semințele, se topește în apă stătătoare. După topit, se spală bine, se usucă, se bate și se meliță, apoi se dărăcește și se perie.

Muștarul.

Muștarul se recoltează cași rapița: când trunchiulițele au început a îngălbeni, iar foile a cădea. După recoltă, se duce la arie unde se treeră. Semințele se păstrează mai bine în pleava lor, în magazie până ce se usucă bine, după aceea se vântură.

Mazărea.

Mazărea se recoltează când păstăile cele de jos sunt coapte. Culesul se face dimineața, totdeauna pe un timp frumos și liniștit, ca boabele să nu se scuture. După recoltă se treeră; după aceea se vântură și boabele se păstrează în magazie.

Lintea.

Lintea se cosește dimineața până ce nu s'a ridicat roua. După cosit, se mai lasă vre-o câteva zile în bătaia soarelui; după aceea se treeră, iar boabele se păstrează în magazie până ce se întrebuițează.

Cositul mohorului, porumbului și al sorgului.

Când aceste nutrețuri nu se dau în stare verde ca hrană animalelor, atunci îndată ce au înspicat, se cosesc de se face fân și astfel se dau ca hrană vitelor. Când aceste nutrețuri nu se pot uscă din cauza timpului prea

ploios, se pot păstră în anumite gropi, unde dospesc și în cazul acesta poartă numele de *nutreț murat* sub care stare se dau vitelor în timpul ernei.

ȚCulesul cânepei.

Cânepa semănată în luna Aprilie pentru fuior, se culege în această lună când tulpinele capătă o culoare galbenă. Aceleași lucrări pe cari le-am văzut la recolta inului se fac și la a cânepei, cu deosebire că cânepa se topește mai bine în apă stătătoare decât în apă curgătoare.

Rapița de toamnă.

Semănatul rapiței de toamnă, numită și colțza, se face de pe la 20 a acestei luni. Ca soiuri de rapiță, se seamănă rapița de Hamburg și rapița Parapoaie, cu floarea albă. Semănătura se face prin împrăștiere și în rânduri cu mașina; depărtarea dintre rânduri va fi de 40—50 cm. În acest caz se seamănă 3—6 litri de sămânță și când se seamănă prin împrăștiere 4—8 litri de sămânță. Rapița crește bine în pământurile în cari crește grâul. La noi se mai seamănă și rapița comună cu floarea galbenă în grădina de pomi.

In grădina de pomi.

Pomii pe timp secetos trebuiesc udați și mai trebuie tăete toate crăcile date dela rădăcină și de pe tulpină. De pe la 20 ale lunii se poate începe cu altoitul cu mugurii crescuți în acest an.

In grădina de legume.

Se începe culesul mazării și linteii, se recoltează semințele de morcovi, postârnac, pătrunjel, de sfeclă, de salată, de conopidă, varză, gulii și ceapă.

In podgorii.

Dacă via nu s'a plivit și nu s'a săpat până la 20 a lunii st. v., aceste lucrări trebuiesc amânate până ce strugurii au început să dea în copt.

Vitele de muncă.

Vitele de muncă trebuiesc bine hrănite cu nutrețuri verzi și cu grăunțe huruite. Ca vitele să nu fie înțepate

de muște, să se spele pe corp cu apă în care s'a fiert foi de nuc. După ce s'a ridicat grâul de pe câmp și după ce miriștile s'au păscut de oi și alte animale, se pot ară și semăna cu mohor, amestecat sau cu muștar alb, sau cu hrișcă amestecată cu mei sau cu muștar și dacă timpul va fi ploios, în toamnă vom avea un bun nutreț pentru toate vitele.

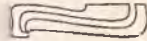
Tunsul meilor.

Unii ciobani tund mei, a căror lână este căutată de plăpumari. Tot în această lună se despart melele de berbecuți, cari s'au lăsat de prăsilă.

Albinele.

Pe la 20 Iulie se începe cu recolta mierei care trebuie să se facă într'o zi noroasă, când căldura e mai scăzută, fiindcă în stup se găsesc mai puține albine. Rețezatul fagurilor se face mai puțin. La recoltă trebuie să avem în vedere și starea timpului, ca albinele să poată înlocui ce s'a recoltat.

V. S. Moga.

C R O N I C A.

Vizita Moștenitorului Austriei.

De mai mult timp se anunțase că A. S. I. Arhiducele Moștenitor al tronului Austriei va sosi în țară să facă o vizită familiei noastre Regale. Ca și venirea Moștenitorului Germaniei, această vizită arată legăturile statului nostru cu marile puteri ale Europei și respectul obștesc de care se bucură Iubitul nostru Suveran în lumea politică.

În ziua de 27 Iunie Arhiducele Frantz Ferdinand cu soția sa, Principesa de Hohenberg, au sosit la Predeal. Aci au fost salutați de Principii Moștenitori ai României și de mult popor. De aci au plecat la Sinaia, unde trenul a sosit la ora 5.15 p. m.

În gara Sinaia au fost primiți de Majestățile Lor Regele și Regina însoțiți de Principii Carol și Elisabeta. Erau de față miniștrii țării și câțiva miniștri străini. De aci s'au dus la Castelul Peleş. Lume multă așteptă să salute pe Înaltul oaspe al Familiei Regale atât în împrejurimile gărei, cât și pe tot drumul până la Castelul Peleş. Stradele erau frumos împodobite cu steaguri românești și austriace.

Seara s'a dat la Castel un mare prânz de gală.

Iată cuvintele rostite de M. S. Regele la acest prânz:

Sosirea A. S. I. R. Arhiducelui Frantz Ferdinand în gara Sinaia.

«*Vizita Alteței Voastre imperiale și regale și a grațioasei sale soții, ne pricinuește o mare bucurie. Din adâncul inimei noastre vă urăm la amândoi bun sosit în mijlocul nostru.*

Dintre numeroșii membri ai casei de Habsburg ce am avut onoarea a primi la castelul Peleş, păstrăm mai ales o amintire neștearsă de șederea în țară a ilustrei perechi imperiale și a tatălui mult iubit al Alteței Voastre Imperiale, cu care mă uneau încă din tinerețe, legături de cea mai strânsă prietenie, a cărui amintire îmi va fi pe veci scumpă. Indrănesc a speră că fiul său îmi va continua iubirea pe care ilustrul defunct o avea pentru mine.

Prezența Alteței Voastre Imperiale și Regale îmi este o mărturie scumpă despre aceasta. Văd de asemenea în această vizită o nouă dovadă de simpatia și interesul constant ce Majestatea Sa Impăratul Rege, Augustul Vostru unchiu îmi arată ca și țarei mele. Aceste sentimente binevoitoare mă îndatorează la cea mai vie recunoștință și sporesc mulțumirea ce resimt făcând să reiasă, în această plăcută circumstanță, marele preț ce punem pe relațiunile atât de amicale ce le întreținem de ani îndelungași cu puternica monarhie vecină pentru prosperitatea căreia fac urările cele mai călduroase.

Nenumăratele și delicatele atențiuni ale Majestății Sale pentru mine și pentru ai mei, de care ne-a dat o nouă și strălucită dovadă însărcinând pe Alteța Voastră Imperială și Regală să remită nepotului meu însemnele Lănei de aur, îmi inspiră cea mai adâncă și mai sinceră grațitudine.

Nu aș putea mai bine dovedi sentimentele de recunoștință de care sunt pătruns, de cât unindu-le urărilor călduroase ale inimei mele pentru fericirea Majestății Sale. Aceste urări le adresez de asemenea și Alteței Voastre Imperiale și Regale și rog pe Dumnezeu să răspândească asupra ei și asupra alor săi bine-facerile bine-cuvântărilor sale.

Renoindu-vă expresiunea bucuriei ce ne pricinuește amabila Voastră vizită, ridic paharul meu în sănătatea M. S. Impăratului Rege și în cea a Alteței Voastre Imperiale și Regale și a familiei sale iubite».

A. S. Arhiducele Frantz Ferdinand a răspuns:

«Sire, Adânc mișcat de cuvintele grațioase și cordiale pe cari le-a rostit Majestatea Voastră, și adânc recunoscător de primirea strălucită și amicală pe care Majestatea Voastră și M. S. Regina au bine-voit a ne-o face, rog Majestatea Voastră să-mi permită a-i exprima sentimentele foarte sincerei noastre grațitudini.

Cu o nespusă bucurie am primit amabila invitațiune a Majestății Voastre; ea ne dă prilej de a exprima Majestății Voastre precum și M. S. Reginei, urările călduroase ce formăm pentru fericirea lor și pentru prosperitatea României.

Pătruns de admirațiune pentru înalta înfelepciune a Majestății Voastre și animat de simțiminte de devotament și de sinceră a-

fecțiune pentru Majestatea Voastră și augusta casă a Majestății Voastre, simțiminte ce mi s'au transmis de repositul meu tată,

Prințepșa de Hohenzberg.

Soția Arhiducelui cu copii.

sunt mândru și fericit de a putea continuă amicitia tradițională de care Majestatea Voastră a păstrat o atât de duiosă amintire.

Mă achit cu bucurie de misiunea de care m'a onorat M. S. Impăratul Rege însărcinându-mă să remit A. S. R. Principelui Ferdinand, prea scumpul meu prieten, insemnele ordinului Lănei de aur.

Voi fi foarte fericit, la înapoierea mea, să fiu pe lângă M. S. Impăratul Rege, interpretul cuvintelor de amicitie sinceră și de vie simpatie pe cari Majestatea Voastră a binevoit a mi-le exprima.

Aceste cuvinte sunt o nouă și prețioasă mărturie a relațiilor excelente care există în mod fericit între România și Austro-Ungaria.

Rugând pe Dumnezeu să bine-voiască a ține ani îndelungați viața scumpă a Majestății Voastre spre binele țării Majestății Voastre, beau în sănătatea Majestății Voastre, în sănătatea M. S. Reginei și a întregii case regale.

A. S. I. R. Arhiducele Franțz Ferdinand.
Moștenitorul tronului Austriei și Ungariei.

În ziua de 28 Iunie, Augustii Oaspeți și Familia Regală au făcut o preumblare cu automobilele la Azuga și la Bușteni. Acî au luat ceaiul în curtea mănăstirii și au ascultat corul bisericii, care a executat mai multe cântece naționale.

Ziua de 29 Iunie a fost în parte rezervată pentru o serbare populară, care s'a dat la 5 ore p. m. pe platoul dela cazarma Vânătorilor. Elevi și eleve dela diferita școli primare din împrejurimi și dela școalele profesionale din București, societatea corală din București «Hora» și societatea de cântări din Azuga, au executat diferite bucăți naționale. Au fost și danțuri.

Seara a fost la Castel o reprezentație și producție muzicală.

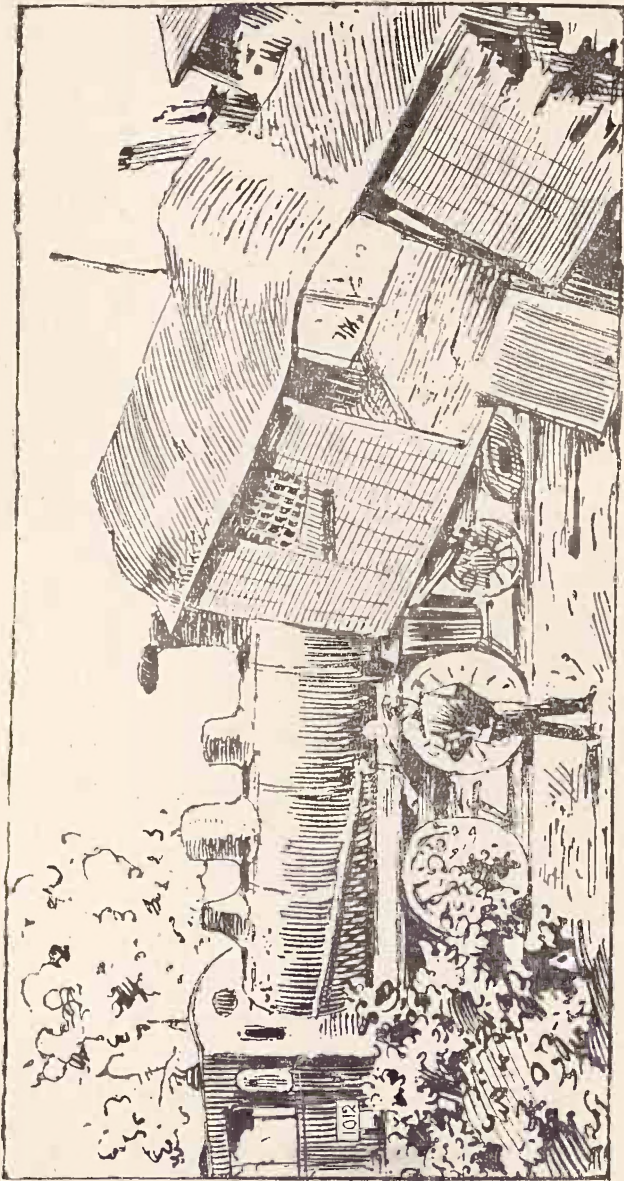
În ziua de 30 Iunie A. S. I. R. împreună cu soția Sa au părăsit țara.

Primul ministru la Craiova.

În ziua de 24 Iunie d. Ion I. C. Brătianu, primul ministru al țării, a fost la Craiova, unde a asistat la punerea pietrei fundamentale a clădirii Palatului Administrativ din acel oraș.

O ciocnire de trenuri.

O ciocnire de trenuri s'a întâmplat săptămâna trecută între stațiile Comana și Mihaiu Bravul pe linia București-Giurgiu.

Ciocnirea pe linia București-Giurgiu.

Un tren de persoane care plecase la 8,¹⁰ dim., din cauza unei stricăciuni la mașină, n'a mai putut merge. În urmă venia un tren de marfă. Neputând să dea din vreme semnal trenului din urmă să oprească, acesta a lovit în coadă pe celălalt și a sfărâmat multe vagoane. N'a fost nici un mort, dar mulți răniți.

Ateneul Român. Congresul institutorilor.

În zilele de 26, 27 și 28 Iunie s'au ținut în București în sala cea mare a Ateneului Român congresul institutorilor și institutoarelor din țară. În prima zi, după *Te-Deumul* oficiat la Mitropolie, s'a deschis congresul sub prezența d-lui *D. A. Teodoru*, secretarul general al Ministerului Instrucției, care a salutat pe congresiști în numele d-lui Ministru al Instrucției.

După amiază s'a ținut o ședință sub prezenția d-lui *I. Kalinderu*, Adm. Dom. Coroanei. D-sa a rostit o interesantă cuvântare pe care o vom publica întregă în No. viitor al Revistei noastre.

Chestiunile ce s'au discutat în aceste 3 zile la congres au fost:

1) Mijloacele prin cari s'ar putea răspândi mai mult instrucția în popor.

2) Modalitatea aprobării cărților didactice.

3) Îmbunătățirea stării materiale a corpului didactic.

După ce mai mulți membri ai congresului au vorbit, arătând părerile lor relative la aceste chestiuni, s'au format comisiuni cari au lucrat separat și au pregătit câteva deziderate cari au fost apoi aprobate de congres.

Societatea pentru combaterea tuberculozei.

Săptămâna trecută s'a adunat la spitalul Colțea din București societatea pentru combaterea tuberculozei.

S'a citit darea de seamă despre îngrijirile date în anul expirat și despre măsurile luate de societate în vederea scopului său.

S'a ales apoi comitetul anului viitor.

Alegere de Episcop român.

În ziua de 29 Iunie s'a făcut în Caransebeș alegerea de Episcop.

Sinodul eparhial a ales pe Traian Bădescu cu 32 voturi din 54.

Holera în Rusia.

Știri rele vin din Petersburg, capitala Rusiei: numărul cazurilor de holeră e foarte mare. Autoritățile noastre au luat măsuri spre a se păzi granițele din spre Rusia.

Situația politică în Germania.

În Germania situația politică este încurcată. Principele Buelow, cancelarul imperiului, prezentase Adunării un proiect pentru înființarea unor impozite nouă. O parte din propunerile lui au fost respinse de majoritatea Adunării. Se vorbește de demisia Principelui.

Criza din Ungaria.

Nu s'a putut încă pune capăt crizei ministeriale din Ungaria. Împăratul-Rege a rugat pe fostul prim ministru *Weckerle* să

Weckerle.

Primul ministru al Ungariei.

conducă încă afacerile până la toamnă și atunci se va face o schimbare de guvern.

Direct. șc. normale a Soc. pentru învăț. Popor. Român.—București.

A N U N C I U.

Se aduce la cunoștință că la școala normală a „Societății pentru învățătura Poporului Român” din București, sunt vacante 49 locuri pentru anul școlar 1909 — 1910.

Din aceste locuri, 40 sunt pentru clasa I, iar 9 sunt pentru clasa IV-a.

Cererile de înscriere se vor adresa direcțiunii școlii până la 31 August a. c., cel mai târziu, iar examenul de admitere începe în ziua de 1 Septembrie a. c.

În ori ce cerere de înscriere la concurs, se va specifica dacă aspirantul candidează pentru un loc de bursă sau de solvă și va fi însoțită de următoarele acte; pentru clasa I-a:

1) Extractul de naștere, din care să se constate că aspirantul are vârsta între 14 — 17 ani împliniți.

2) Actul de vaccină sau dovadă că a zăcut de vărsat.

3) Un certificat al primăriei locale prin care să se dovedească calitatea de fiu de Român.

4) Certificatul de absolvire al unei școli primare urbane sau al unei școli complete.

5) Certificatul că a avut o purtare exemplară, liberat pe hârtie netimbrată de direcțiunea școlii unde a absolvit cursul primar.

Dacă aspirantul candidează pentru bursă, la actele de mai sus, mai adaugă și următoarele:

1) Un certificat al percepătorului fiscal respectiv, prin care să se arate amănunțit dările ce le plătește reprezentantul legal al aspirantului către stat, județ și comună.

Acest certificat trebuie vizat de administrația financiară respectivă.
2) Un certificat al primăriei locale, prin care să se arate amănunțit: numărul copiilor și vârsta fiecăruia, cum și averea pe care o posedă reprezentantul legal al copilului.

Aspiranții pentru clasa IV-a, vor anexa la cerere următoarele acte:

1) Extractul de naștere, din care să se constate că n'au trecut de 19 ani, în momentul începerii concursului.

2) Actul de vaccină sau dovadă că a zăcut de vărsat.

3) Actul prin care să se dovedească calitatea de fiu de Român.

4) Certificatul de absolvire a patru clase gimnaziale sau a primelor 4 clase de liceu.

5) Certificatul de bună purtare, liberat pe hârtie timbrată de direcțiunea gimnaziului sau a liceului, unde candidatul a urmat cursurile.

De asemenea se mai aduce la cunoștință că în conformitate cu articolul 9 din regulamentul de administrare interioară a școlilor normale, se pot acorda dispense de vârstă cel mult până la 6 luni în plus de direcțiunea școlii.

Dispense în minus nu se acordă.

Direcțiunea.

Publicațiuni.

— În ziua de 14 Iulie 1909, orele 10 dimineața, se va ține a patra licitațiune cu oferte închise în localul pepinierii Strehaiia din Jud. Mehedintzi, pentru vânzarea instrumentelor și obiectelor scoase din uz dela acea pepinieră

Aceste instrumente și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru dela orele 9 — 12 și dela 3 — 6 la pepinieră.

— În ziua de 15 Iulie viitor orele 10 de dimineață se va ține licitațiune publică cu oferte închise la Ministerul Agriculturii și al Domeniilor, precum și la Prefecturile de Romanați și Vaslui, pentru vânzarea grâului și orzului, recolta a. c., dela Fermele Model Laza și Studina aproximativ:

La ferma model Studina.

120 vagoane grâu.

25 vagoane orz.

La ferma model Laza.

60 vagoane grâu.

5 vagoane orz.

Condiții.

1) Prețul se va oferi calculat pe vagonul de 10.000 Kgr. loco, magazia fermelor sau arie.

Incercarea în saci privește pe cumpărător.

2) Grâul se vinde fără condițiuni speciale de greutate, calitate sau condiționări, ci numai văzut și plăcut la magazie.

3) Ridicarea se va face în termen de maximum două luni dela confirmarea licitațiunei, despre care singur cumpărătorul este îndatorat a lua cunoștință la Minister.

4) Imediat după confirmarea licitațiunei, în termen de 10 zile cel mult, se va face măsurătoarea, predarea și plata mărfii cumpărată, după care termen grâul și orzul rămâne în conservarea cumpărătorului, însă în magazinele fermelor pe riscul și pericolul său, în caz de incendiu, deteriorare, etc., până la ridicarea definitivă din Ferme, în termenul fixat mai sus de maximum 2 luni dela adjudecare.

Cumpărătorul e obligat să ia măsurile convenite de întreținere, îngrijire și asigurare a produselor cumpărate.

5) Garanția cerută pentru admiterea concurenților la licitație, este de 10 la % din valoarea totală a produselor puse în vânzare, socotită după prețul oferit.

6) Oferta se poate face atât pentru grâu și orz la un loc oferindu-se pentru fiecare din aceste produse câte un preț pe vagonul de 10.000 Kgr. cât și pentru unul singur din aceste produse, de către aceia care ar voi să cumpere numai grâul sau numai orzul.

7) În caz de neexecutare în parte sau în total a condițiilor de mai sus din partea cumpărătorului, Ministerul rămâne liber să anuleze vânzarea, iar cumpărătorul va perde garanția în folosul Statului, fără nici o judecată sau punere în întârziere.

8) În mod excepțional, în caz de forță majoră, se acordă dreptul cumpărătorului de a ridica grâul din magazinele Fermei peste termenul de 2 luni, fixat la art. 3 de mai sus, încă alte 30 zile cel mult cu condițiune însă ca predarea și plata să fi fost dejă făcută în termenul de 10 zile, prevăzut la art. 4.

9) În caz de neridicarea grâului și în cursul celui de al doilea termen prevăzut de art. 8, atunci cumpărătorul e obligat să plătească Fermei, pentru fiecare magazie ocupată cu grâul și orzul D-sale, câte 20 lei chirie pentru fiecare zi de întârziere.

10) Plata se va face de cumpărător pe bază de recipisă de vărsare la una din Administrațiunile financiare, cari se vor da fermei drept valoare.

Cu valoarea garanției se va plăti ultima cantitate de grâu predată în termenul prevăzut de art. 4.

11. Legea comptabilităței publice, este obligatorie la această licitațiune.

12. Din cantitățile de grâu și orz indicate mai sus, dela ambele ferme, Ministerul are dreptul să rețină cantitățile destinate a fi vândute sau întrebuințate ca sămânță și acelea necesarii consumațiunii vitelor.

— În ziua de 22 Iulie 1909 orele 10 de dimineață, se va ține licitațiune cu oferte închise în localul Ministerului Domeniilor, Direcția Agriculturii, la prefectura jud. Iași și la pepiniera Vișan din județul Iași, pentru vânzarea a 245 decaltri vin alb și 484 decaltri vin roșiu din recolta anului 1908, dela pepiniera Vișan, județul Iași.

Probele de vinuri ce se vând, se pot vede la menționata pepinieră în toate zilele de lucru dela orele 9 — 12 dimineața și dela 3 — 6 după amiază.

Concurenții, trebuie să depună o garanție de 10 % din prețul oferit calculat la întreaga cantitate pentru care se concurează, în numerar sau în efecte publice garantate de Stat și să se conformeze art. 72 — 83 din legea contabilității generale a Statului, publicată în «Monitorul Oficial» No. 282 din 21 Martie 1903, al căror coprins textual îl vor găsi afișat în sala de licitațiune.

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are de scop a lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Măstacăn Grigore (Tutova), 1 leu; Munteanu Grigore (Tutova), 1 leu; Petru N. Ghenghea (Tutova), 1 leu; Elena Botea Diculescu (Tutova), 1 leu; Cartoian Ioan, Puești-Gâlțești (Tutova), 1 leu; Paulina Aslan (Loco), 2 lei; Virginia Vrânceanu (Loco), 2 lei; Eleonora Stratilescu (Loco), 2 lei; Eleonora Ivașcu (Loco), 2 lei; Angela Holban (Loco), 2 lei; E. N. Todirașcu (Loco), 2 lei; Elena Moșoiu (Loco), 2 lei; A. N. Constantinescu (Loco), 2 lei; Teodora Mincovici (Loco), 2 lei; D-na Dr. Kamischi (Loco), 2 lei; Pr. Răsvănescu (Loco), 2 lei; Gh. T. Ionescu (Suceava), 2 lei; C. N. Făharescu (Suceava), 1 leu; Gh. Tizascu (Suceava), 1 leu; S. A. Spiridonescu (Suceava), 2 lei; Elena Dumitrovici (Suceava), 2 lei; Maria C. Niculcea (Suceava), 2 lei; S. Ioneanu (Suceava), 2 lei; Safta Apostoleanu (Suceava), 2 lei; E. Teodorescu (Suceava), 1 leu; Aspozia Alger (Suceava), 2 lei; C. Popovici (Suceava), 1 leu; V. Pienescu (Suceava), 1 leu; Gh. Hudriță (Suceava), 1 leu; George Papadopol (Suceava), 1 leu; Nicolae Vasiliu (Suceava), 2 lei; Emilia Teodosiu (Suceava), 2 lei; Tudor Lițescu (Suceava), 1 leu; Ioan Teodorescu (Suceava), 1 leu; N. Catrinu (Suceava), 1 leu; Emilia C. Mihăescu (Suceava), 2 lei; C. Th. Mihăescu (Suceava), 2 lei; Zoea Ștefănescu (Suceava), 2 lei; Alex. Vasiliu (Suceava), 1 leu; Gh. Gh. Ghișescu, prefect, (Suceava), 5 lei; N. S. Ghica (Buzău), 1 leu; I. I. Săn-Petru (Buzău), 1 leu; I. C. Pomoescu (Buzău), 1 leu; Alex. D. Popescu (Buzău), 1 leu; Alex. I. Popescu (Buzău), 1 leu; Pr. Gh. Popescu (Buzău), 1 leu; Const. C. Georgescu (Buzău), 1 leu; Gh. N. Georgescu (Buzău), 1 leu; D. Popescu (Buzău), 1 leu; I. Rădulescu (Buzău), 1 leu; Pr. D. Marinescu (Buzău), 1 leu;

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1909 este de 290, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.270 lei.

(Va urma în numărul viitor).

„VICTORIA”

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări
IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală București, str. Karagheorghievici, 3.

